

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 142 JAFFNA, FRIDAY, 13 & 20th AUGUST, 1982 No. 33 & 34

RIGHTOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year. Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Re. 1/- per copy.

Apply to: The Manager, 'Morning Star', Vaddukoddai.

Press Censorship

Government Censorship of all news, 'letters', articles and all other matter intended for publication is in operation from 30-7-82.

Trincomalee

The Prime Minister's "Challenge Trophy"

The Prime Minister to whom a silver tray worth Rs. 14,000 was presented by Prima Company (for the opening of a housing complex at China Bay) expressed a wish that it be put to better use to benefit the students of Trincomalee.

After a discussion, it was decided to offer the Challenge Cup to the Student of the District who obtains the highest aggregate marks in the AL Examination.

The Trophy was won by P. M. Manobar of St. Joseph's College.

Speaking at a special ceremony held at St. Joseph's College, Trincomalee, Mr. R. Sampanthan M.P. said that while in the seventies, a student from Trincomalee could enter the University with four ordinary passes, the position now is that even with 60 marks in each subject, a student from the District would not be able to enter the University.

Mr. Sampanthan thanked the Prime Minister for his kind gesture. The District Minister, Mr. H. G. P. Nelson also offered a cash prize of Rs. 500 to Manobar—the winner of the Silver Tray of the Prime Minister.

Personal

Dr. A. V. A. Vethanayagam and Mrs. Vethanayagam have returned to Chundikul, after a brief sojourn in Australia.

The Christian Institute for the Study of Religion and Society

Two Public Lectures delivered under the auspices of the CISRS, Jaffna, at Trimmer Hall, Jaffna are now available in book form.

The first is a public Lecture delivered in 1979 by Dr. Ernest Champion of the Bowling Green State University, Ohio, USA on "The 20th Century. The age of Ethnicity".

The second is a lecture delivered in 1978 by Dr. Jurgen Moltmann on "Human Rights and Human Dignity".

Both subjects are of contemporary interest and importance to us in Sri Lanka. Both were delivered after the communal holocaust of 1977 in Sri Lanka and before the racial conflicts of 1980 and 1981.

The Lectures would be of considerable interest to all those who need guidelines for "humanisation of human beings" in our country today.

Correction

We regret that an error has crept into our news item on "Jaffna College" in our issue of 6-8-82.

The prizes at the Jaffna College Prize Function held this year were distributed by Miss C. V. Selliah, Principal of Uduvil Girls' College, herself an Old Girl of Jaffna College and daughter of Mr. K. A. Selliah, Principal Emeritus of Jaffna College.

Dr. (Mrs.) Joy Canganarajah seconded the vote of thanks.

Presidential Elections Some Viewpoints

The fact that the Opposition is searching for a common candidate to contest the Presidential Election is an admission of their weakness and that individually they have no chance.

Only weak parties seek to find common candidates.

Minister Lalith Athulathmudali

In the light of the fact 'that today's "executive" President is no figurehead but one of the main repositories of state-power, any suggestion that a future consensus candidate should be selected from among people who have not taken part in active politics or who are not associated with a political party is as naive as it is absurd.

Forward
1-8-82

"Thus alignment fronts and blocks of the opposition keep forming, breaking up and re-forming ... Dr. Colvin R de Silva's characteristic incisive critique of the constitutional changes, the CPSL's call for all non-government parties to come together to fight this anti-democratic measure, and, most startling of all the JVP's new slogan of "anti-UNP, anti-fascist front" revealed that all sections of the opposition are conscious that the country's politics have reached a watershed. But as to what is to be done and where to begin, there is no consensus.

The Guardian
15-7-82

Duty-Free Shopping in Sri Lanka

Tourist arrivals in Sri Lanka between January and May this year totalled 181,836. Of this number 39,044 are Indians (21 per cent of the total). For the whole of last year (1981) there were only 48,520 Indians who came to Sri Lanka.

Most Indians come to Sri Lanka now on a duty-free shopping spree. As their stay is brief, they do not use hotel accommodation.

Obituary

Mrs F. T. John

Mrs. Grace Ratnam John wife of the late Mr. F. T. John of Chankanai expired on June 18th at her home in Chankanai. She was 94 years old when she died. She was the second daughter of Mr. Charles Murugesu who was a Minister and served in the American Mission in Jaffna for several years. Mrs. Grace John had her education in Uduvil Girls School. She was friendly to all and was always cheerful and never worried about her life. Her funeral took place on the 19th of June and the service was conducted by Rev. Sam Thampoe and Mr. J. Manickam. The Church members and many of her friends and relations attended her funeral. A service in memory of her was held in Singapore on the 19th June at her niece's (Mrs. C. B. Paul) residence. There was a memorial service in her home at Cankanai and many of her friends and relations attended and Rev. Sam Thampoe and Mr. Manickam conducted the service.

May her soul rest in peace.

"Though failing sight and faltering step
Reveal life's fading page
God's precious image that we bear
Is never dimmed by age."

[Mrs. F. T. John is an aunt of Mrs. C. B. Paul presently of 162, Haig Road, Singapore 1543. We are happy to receive a letter from the grand-niece of Mrs. John—Freda M. Paul, who sent us the above account. —Ed.]

IN BRIEF

○ Election Duty Today (20-8-82) is the closing date for sending returns to the Commissioner of Elections regarding public servants available for Election duty. Only Secretaries of Ministries have been given the right to exempt public servants from election duty.

○ Ministry of Sports Mr. Hallam Perera has been appointed Assistant Secretary (Technical) in the Ministry of Sports Science from an East German university and is qualified computer programmer.

"Will the Indian arrivals boost Tourist Industry in Ceylon?" is a question which is now receiving the attention of the Tourist Board.

Tourism in Sri Lanka has taken a downward trend from November 1981, according to the Director General of the Tourist Board. The development of Maldives as a charter-destination and the increase in hotel rates in Sri Lanka are some reasons that are given for this trend.

IN MEMORIAM

IN TREASURED MEMORY OF

Mr. Samuel Kathirgamu Rajaratnam

Departed this life 8th Sept., 1978

"For those who have passed into the marvellous lights of thy presence, we give thee thanks O Lord"

Fondly remembered by your wife, children & grand children.

9, Dutch Road, Chavakachcheri.

A Service of Thanksgiving

for the life and work of the late

Peter Sathianathan Somasundaram

(Retired Teacher St. John's College Jaffna and former member, Jaffna Municipal Council.)

will be held at

St. John's Church Chundikul on Wednesday, 25th Aug. 1982 at 5 p.m.

All friends and relations are invited to this service.

Green Memorial Hospital, Manipay

Dr. P. S. Selvachandran, Medical Superintendent of Green Hospital, Manipay returned to Jaffna on 16-8-82 from England where he had gone for specialised training in Urology.

He will be resuming work on the first of September, 1982.

Computer Technology in Sri Lanka

"Countries like Sri Lanka which lack the management and professional expertise should go in for computerisation at the higher levels rather than replace the operational and clerical levels which is more applicable to western society where labour costs are comparatively expensive".

This was the advice given by Dr. Philip J. Pyburn, Professor of Boston University in USA at a Press Conference held at the IBM recently. Dr. Pyburn is on an IBM sponsored tour of the East Asian countries.

Among the countries in the East Asian Region he visited, Sri Lanka is the least developed in computer technology according to Dr. Pyburn "A strategy that is applicable to Sri Lanka is more important" said Dr. Pyburn "than a mimicry of western experience".

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

வெள்ளை வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நிதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குவத்துக்கும் இழிவாம்"

மார்ச் 14] 13—8—82, 20—8—1982 [இதழ் 33, 34

ஆசிரியர் குறிப்பு

அவசரகால நிலைமையை முன்னிட்டு ஆசிரியர் கருத்து வெளியிடப் படவில்லை.

கொறியாவில் திருச்சபை.

[கொறியா நாட்டிலுள்ள திருச் சபையைப் பற்றியும் அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றியும், பாடுகளைப் பற்றியும் சில குறிப்புகளை C. A. N. சேய்தீத் தாவித்துப் பேற்றுக் கொண்டோம். இவை அந்தத் நாட்டின் ஒன்றியையும் சபைகளின் மீஷின் சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டவை.]

கொறியா நாட்டின் தற்காலச் சபைச் சரித்திரம் கட்டவுள் எல்லாக் கலாச்சார நிலைகளின் மத்தியிலும் பிரசுரமாயிருந்து நிலைபரங்களைச் சீராகும் ஒருவரின் எப்பதற்குச் சான்றாயினமும்.

கமார் இரண்டு வருடங் களுக்கு முன் கொறியா நாட்டு மெதடிஸ்த சபையில் 1800 ஆவ வங்கமும் 41 வட்டம் அங்கத்த வர்களும் இத்தனார். 1984 ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக நாட்டிலே 5000 ஆவவங்களும் குறைந்த பட்சம் பத்த வட்டம் அங்கத்த வர்களும் இருப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அப்படியெல்லால் துவலொரு நாளும் ஒரு புதிய ஆவலம் கட்டப்பட வேண்டியிருந் தது! முதல் வருடத்தில் இந்த இலக்கை அவர்கள் அடைய முடியாமற் போயிருந்தும், அதற்குப் பிறகு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டே வருகிறார்கள்.

நாளாந்தம் கவிஷேசம் பிர சங்கிக்கப் படுகிறது; நாளாந்தம் விசுவாசிகளின் தொகைவளர்ந்து கொண்டு போகிறது; நாளாந்தம் புதிய ஆவல்க் கட்டடங்கள் எழுப்பப் பட்டவாறு இருக்கிற தன. வழிபட வருவோர் ஆவ வங்களை நிரப்புகிறார்கள்.

கொறியா நாட்டுத் திருச் சபை பாடுபடும் சபையாகவும் காட்சியளிக்கிறது. குருமாரிக் கூறேகும், மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், பத்திரிகை எழுத்தா ளர்கள் உட்பட பல தொகை வரன் விசுவாசிகளும் சிற்சரலை களில் அடைபட்டுள்ளார்கள். இன்னும் அநேகர் வேறு வகை களில் தங்குபுறத்தப் படுகிறார்கள். சிலர் நாட்டை விட்டுப் போகும் உரிசமையே யிழந்து விட்டனர்; சிலர் இரகசியப் பொலிசாரினால் எப்பொழுதும் பிணை தொடரப் படுகிறார்கள்; சிலருக்கு வேலை வாய்ப்பு மறுக்கப் பட்டுள்ளது.

நாட்டிலே ஜனநாயக உரிமைகள் தரும்புக கொடுக்கப்பட வேண்டும்; பேச்சுக் கலாநிலை அருளப்பட வேண்டும்; நடிநிலை தவறாத தேர்தல் முறைகள் அமைக்கப் பட வேண்டுமெனச் செபித்தவர்கள் கூட அதற்காகச் சிறையிடப் பட்டுள்ளனர். வேலை தவறவில்லை பரங்கன் சேர்க்கப் பட வேண்டுமென வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களும் சிறையிலிடப் பட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் அனைவருக்கும் சபையின் பணியெல்லும், சகலரும் கலாநிலைமாவும், செலவளமாகவும் வாழ்ந்து, வழிபட்டு, சேவை செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கு வதற்குப் பாடனுபவிப்பதையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும்.

சிறைச்சாலைவிலடப்பட்டுள்ள குருமார், தம்மைச் சிறைப்படுத்திய அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்து விழுத்தம் குழ்ச்சியில் ஈடுபடாமல், அங்குள்ளவர்களைக் கிறிஸ்தவியம் கொள்வதும் திருப்பணியிலேயே தம் காலத்தைச் செலவிட்டுக் கொண்டுள்ளனர். சிறையிலடப் பட்டுள்ள மாணவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்—தமது நண்பரும் நலன் கருதிக்கும் அனுப்பிக் கொண்டு வரும் புத்தகங்களை வாசிப்பதில் தம் நாட்களைக் கழிக்கிறார்கள் அவர்கள் வாசிக்கும் புத்தகங்களிற் பிரதானமானது—வேதாகமம்.

இது மனிதரால் உண்டா யிருந்தால் தாலையே அழிந்த போகும்; கட்டினால் உண்டான தொன்றுக் கங்களில் எவராலும் இதை அழித்து விடக்கூடாது. கட்டவுளுக்கு யிரோதமாய்ப் போர் செய்கிறவர்களுக்குக் காணப் படாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்க ள்ள என யூத மதத் தலைவருக்குக் கமாரியேல் கொடுத்த புத்திமதி குரபகத்திற்கு வருகிறதல்லவா?

சர்வகலாசாலையில் கிறிஸ்தவத்தின் ஆய்வுத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் கிறிஸ்தவ சமய ஆய்வுத்துறை ஒன்றை நிறுவுவதற்குத் தமிழ் நாட்டின் பெரியவர்கள் முன் வந்துள்ளனர். பிரதானமாக அரசேயுயிலுள்ள தமிழ் நாடு இறையியல் கிளாசியீசர் இதற்கான முயற்சியில் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வுத்துறை அமைப்புக்கான நிதி திரட்டற் கடிதம் ஒன்றி விருந்து பின்வரும் குறிப்புக்களைப் பெற்றுக் கொண்டோம்.

தேமதுரத்தமிழ் வளர்க்கும் மதுரையெனும் தொடர்புடைய திருமறைபரம் கிறித்தவத் துறைக்கான ஆய்வுக்கட்டிடம் ஒன்றிப் பெருமையுடைய நிறுவனம் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ்மொழியை வளரித்துத் தாமசார்த்த சமயத் தையும் வளர்த்த கிறித்தவத் தரும் அறிஞர்கள், 'தாமே தமிழாசி தண்டமிழே தாமாசி' ஆக்கித்தந்த பனு வகையும் பகடப்புகளும் போற்றுவார் இன்றிக் கிடக்கின்றன; இருட்ட டையில்க் கிடக்கும் இவற்றை வெல்லும் தேயுக் கொணர்ந்து ஒளிப்பிழம்பாகிப் புதுப்பிக்கவும், புதிய சிந்தனைகளைப் பதிப் பிடவும் இக் காலத்திற்கேற்ற

இலங்கை வேதாகம சங்கம்

வருடாந்த

வேதாகம கட்டுரைப்போட்டி

வயது பிரிவுகள்

10—14 வயது வரை

15—18 வயது வரை

மேலும் விரங்களைப் பெற

உடனே எழுதுங்கள்.

இலங்கை வேதாகம சங்கம்

298, காலி வீதி,

கொழும்பு-3.

பணிகளைச் செய்தாக வேண்டியுள்ளது. நாமே தனிவாக நிறுவனமொன்றை இதற்கென நடத்துவதைவிட, வளர்ந்தோங்கி வரும் பல்கலைக்கழகத்தில் அக்கமாக, அதனை ஆய்வுத்துறையாக அமைத்தளிப்பதே உகந்தது. அவ்விதம் உருவாக்கித் தரப்படும் கிறித்தவ ஆய்வுத்துறை, பல்கலைக் கழகத்துறையாய், படர் ஆவமரமாய் வளர்ந்தோங்கிப் பலநிலைப் பயன்னை நன்கிவரும் தமிழ் உலாவிலும் மதவரை சமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில், ஏறகனவே கால்கொண்டுள்ள சைவ சித்தாந்தத்துறை, இசுலாமிய இலக்கியத்துறை, காந்திய, மாரிக் சே, பகுத்தறிவுச் சிந்தனைத்துறை என்னுமியற்றைப்போல, கிறித்தவ ஆய்வுத்துறையும் நலமுற நிலைக்கும் அரசு உதவியளாலும், பல்கலைக்கழகத் தொடர்புகளாலும் ராஸ்போர்க்கில் கிறித்தவ ஆய்வுத்துறையும் ஆக்கமுற்றுச் செழிக்கும்.

கிறிஸ்தவ

ஆய்வுத் துறைக் குறிக்கோள்

1. கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்தின் கோட்பாடுகளை இலக்கியத்தின் வழியாகவும், குறிப்பாக, விவியத்தின் வழியாகவும் கண்டுணர்தல்;
2. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் இலக்கிய, சமய, சமுதாய வரலாற்றுப் பின்னணியில் சிறித்தவம் பெற்றுள்ள இடத்தைச் சீர்துக்கல்; புதிய ஆராய்ச்சிக்கு வழிவகுத்தல்;
3. பழைய, அரிய கிறித்தவ துவகங்களையும், உரைகளையும் மீண்டும் பதிப்பித்தல்;
4. பிற சமயங்களுடன் கிறித்தவம் கொண்டுள்ள தொடர்புகளை ஆய்ந்து இன்றும், இனி யும் கொள்ளவேண்டிய நட்புறவு பற்றிச் சிந்தித்தல்;
5. கிறித்தவப் பாங்குடைய புதிய இலக்கிய வகைகட்டும், உத்திட்டமும் ஆக்கம் தரக் ளும் அமைத்தல்.

ஆய்வுக் களங்கள்

1. இலக்கியம்
2. இசை
3. இலக்கணம்
4. அரோதி
5. மொழிபெயர்ப்பு
6. அறிவியற் பணி, அச்சுப் பணி
7. நாட்டுப்புறக் கலை
8. கிறித்தவத் திருநாள் (விவியம்)
9. மொழி
10. இந்தியாவில் கிறித்தவம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு
11. பல்வேறு கிறித்தவ சபைகள் தமிழ் நாட்டில் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு
12. கிறித்தவர்களின் கவிமருத் தவ, சமுதாய நலப் பணி
13. பிற சமயத் தொடர்பு
14. கிறித்தவமும் இந்தியப் பண்பாடும்

சுயாதீனம் பற்றிய

பொய்ப் பிரசாரம்

"மனுஷன் சுயாதீனமாகப் பிறந்தவன், எங்கும் சங்கிலியில் கட்டுண்டவன்" என்ற பிரசுரம் தேசப் புரட்சியின் பிரகாசமாக இருந்தது. ஆனால் அதன் கருத் தென்ன என்று கேட்டால் தெளிவான உத்தரவிலை. பொய்ப் பிரசாரமாகவே தோன்றுகிறது. ஒரு புரட்சித் தலைவனுக்கு வசதியான கூற்று. ஏனெனில் இது வெறும் உணர்ச்சியை எழுப்பி, பகுத்தறிவை நித்திகரகிளர் ளர்க்கிவிடுகிறது. அதையே ஒரு புரட்சித் தலைவன் விரும்புகிறான். புரட்சி சித்தியடைவதற்கு மனுஷ வேதங்கள் (Passions) பாலிக்கப் படுகின்றனவன் பகுத்தறிவுவன்!

"மனுஷன் சுயாதீனமாகப் பிறந்தவன்" இக்கூற்றின் கருத் தென்ன? ஒருவன் தனக்குப் பிரியமான எதையும் செய்யவும், வாரும் தடை செய்ய இடமில்லாமல் தனது இஷ்டத்தையே நிறைவேற்றவும் வாய்ப்புக் கொடுப்பதே சுயாதீனமாகக் கருதப்படுகிறது. மனிதன் குழந்தை வாகத் தோன்றுகிறான். அப்படியானால் குழந்தைக்கும் சுயாதீன முன்னு. அப்படியப்பட்ட சுயாதீனக் குழந்தை உயர் வாய் முடியாத, அது தாய்க்குப் பைத்தியத்தைக் கொடுத்துத் தனக்கு பட்டினியையும், விபாதையையும் சாவையுமே தேடிக்கொள்ளும்.

வளர்ந்துவருகிற ஒரு பிள்ளைக்கும் சுயாதீனம் ஏது? தனது வீட்டிலும், பள்ளிக்கூடத்திலும் மற்றவர்களுடைய அதிரரத்திற்கு அடங்கி, அவர்கள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதே அதன் நிலைமை. அதுவே அதற்கு நன்மை பலக்கும் ஒரு பிணை வளர்ந்து மனிதனாக உலகத்திலே வாழ்க்கையை நடத்தும்போதும் அதற்கு சுயாதீனமில்லை. மற்றவர்களுடைய அதிரரத்திற்கு உட்பட்டு, கொடுக்கப்படுகிற வேலைகளைச் செய்வதே அவன் வாழ்க்கை! தனிவான் துறையில் உச்ச நிலையில் இருப்பவன் கட்ட சுயாதீன முன்னு வனென்று சொல்ல இடமில்லை. பார்த்தல் போலும், அவன் மற்றவர்களை விடக் கட்டப்பட்டவனாக (tied down) அடக்கப்பட்டவனாக (confined) இருக்கிறான். ஆகவே மனுஷன் சுயாதீனமாகப் பிறக்க வாயில்லை. அவன் முழுவுதமாகச் சுயாதீனமுள்ள மனுஷனுமில்லை. "மனுஷன் சுயாதீனமாய்ப் பிறத்தவன்" என்ற கூற்று மனுஷன் ஏமாற்றுகிறது. ஒரு சமுதாய முமே கொடுக்க முடியாத சுயாதீனமென்றொன்றை மனுஷர் முன்வைக்கிறது. வகுந்தவப் பிரபானிகள் தாங்கள் காண்கிற மரபத் தோற்றமனை (mirage) தண்ணீர் தடாகத்தை அடைய விரைந்து, விரைந்து ஏமாறுவது போல், மனுஷரும் இச்சுயாதீனத்தை நாடி ஏமாறுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் சுயாதீனம் என்பதன் உண்மையைக் கருத்தை அறிவாது, அதைத் தப்பிதமாக நிர்மாணிப்பதே. அதன் உண்மையைக் கருத்தை எள்ளுயறும் இலேசெல்ல.

மனுஷர் கூடி ஒன்றுபட்டுச் செய்வாற வேண்டுகோளில், கட்டுப்பாடு அத்தியாவசியம். எந்த ஒரு கட்டுறவு முயற்சிக்கும் கட்டுப்பாடு முற்றும் தேவைய. மனிதர் சேர்ந்து ஈடுபடும் எந்த வேலையும் அதாரம் செலுத்துவோரும், அதாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிவோரும், தட்டிவீசுவோரும், தட்டிப்படிவோரும் இருந்தல் ஆகவேண்டும். கட்டுப்பாட்டில்லாத சுயாதீனம் கிடையாது. அப்படி இருக்குமாயின் அது கார்டுக் கழகதயன் சுயாதீனமே! கட்டிப் பார்ட்டில் வித்தியாசவகை உண்டு.

(தொடரும்)

Proposals for Educational Reform in Sri Lanka: The Role of Church-related Institutions

BY

K. Nesiiah

(Continued from our last issue)

IV. Re-thinking the Role of Church-related institutions in Sri Lanka

Sir Emerson Tennent, writing in 1850, notes that in the Kotte Christian Institution (founded 1822) there were 'Congregated the Tamils of Jaffna, the Sinhalese of the low-country, and the young Kandyans from the hills'. What Tennent perceived with joy was a new 'Ceylonese' identity, which the Christian schools were creating. A little earlier he had visited the Batticotta Seminary, which he judged was entitled to rank with many an European University. Assessing the impact of the Batticotta Seminary and the sister institution, the Uduvil Girls' College, the first Girls' boarding school in South Asia, Dr. C. H. Piyaratna writes in his doctoral dissertation at Michigan in 1968: Clearly the impact of the American Mission Educational System extended beyond the Jaffna peninsula, but its contributions to the development of the peninsula is singular. Professor D. J. Fleming of the U. S. in his book, "Schools with a message in India" (1920) writes of TCK: "We find embodied in Trinity College, Kandy, some of the finest elements of an English public school". As an example of the stamina of the school, he cites how young boys, unarmed did sentry duty on the streets of Kandy during the Sinhalese—Muslim riots, when the police were no longer able to do so. Not the least example of the contribution of Christian pioneering effort, The Ceylon School for the Deaf and Blind (founded 1912) which in the two units at Ratmalana and one in Kaitadi still cares for nearly half the handicapped who have institutional care in Sri Lanka. All together, the Protestant Church-related schools, representing but half-per cent of the country's population, can claim to have made an immeasurable contribution to nation-making and nation-building in Sri Lanka.

But, the eighties which sees a sick society in our beloved country and which sees our young people grow up as marginal and not sovereign citizens poses a new challenge to Christian Schools as to others. Are our schools bearing witness to our Faith today?

The First Question: Education for whom? Is not "the entire ethos of the system oriented to the needs and aspirations of the upper and middle classes"? Are not our urban schools guilty of neglect and discrimination against the poor in the villages and rural areas and even the underprivileged in the towns and cities? Is it not the right time now "to show a new face of Christianity by showing a new pattern of own commitment"?

The Second Question: Education for what? Bishop Newbigin's warning applies to Christian schools here as well, that they have stopped at the point where they could challenge the existing order. Or, as Neville D. Jayaweera has said, the Chris-

tians who are themselves an elite minority, culturally alienated, tended to take sides with the rich and privileged against the poor and the underprivileged. He says: "Only unequivocal and categorical commitments by the Christians and the Churches on the side of the poor and the oppressed and in favour of change and progress can restore some sort of credibility to the content of Christian communication." Or, again, as Fr. Thos. Kunnuakal, SJ has urged: Education must promote a sense of belonging; it should enable one to be and to become; it must produce "agents of change".

The Third Question: Why Christian Schools? At the least, to affirm the freedom of learning, and so the freedom of society, by spelling out the fundamental right enshrined in articles 29 (1) and 30 (1) of the Constitution of India. Then, to use our schools as launching grounds against social discrimination and injustice, especially having in mind the poor, the plantation workers and the disabled. Not least, to promote an alternative civilization, a counter-culture with a new Value System, to replace the consumer-culture derived from the West. But, the redemption of a radically sick society, which is hardly aware of what ails it, requires a revolutionary programme and a revolutionary group to undertake that programme. The noted Indian Economist J. D. Sethi has suggested the answer: "By whom and by what means are these sick societies to be cured? Gandhi insisted on and hoped for the emergence of a small revolutionary elite who would be the instrument of change—the morally oriented, truth conscious elite". Would that in each one of our schools prepared to participate in the programme we had a small core of teachers who by their life and example, even more than by their teaching, evoke the values, the vision and the urge in at least some of their pupils to join in this revolutionary task?

A 7-point programme: The experiments by Church-related institutions elsewhere, reported in the first dossier of papers released by the office of Education of the WCC, suggest possible thrusts in several directions for our institutions in Sri Lanka:—

ONE: The school should be organised as a community as well as a community school, with an on-going communication between the school community and the larger community. As life-like as possible, going further than the traditional House System, the community building exercise may include 'homestead clusters' for groups of day pupils on the Woodleigh model of Australia. Class-work would be of limited duration. Within the school one group may undertake lunch time catering and canteen duties;

Woman-President

New Zealand's ruling National Party has elected a young woman as its president, creating history in the country's political history. Sue Wood (33) beat two senior partymen in the traditionally male oriented organisation. The Prime Minister of New Zealand is Robert Muldron who has expressed delight at the appointment.

another the farm or flower garden; all must take turns in maintenance and cleaning. Work and social service in the neighbourhood may include recreational programmes too. Experiments in direct democracy may include a school cooperative, may be to run the canteen, bookshop, or farm. Under the guidance of the school's Governing Body, the school campus may be used for the community's educational and cultural activities.

TWO: The 'adoption' of a village by a city school may be a rewarding experience for both parties. The 'adoption scheme' may extend to other units like a ship, a factory, an estate, or even an underprivileged group within the city.

THREE: A big school possessed of the necessary resources could set up (with special government approval) a Branch School, or schools, in a rural/plantation/colonisation area — with occasional teacher, pupil exchanges — to provide good school education to the needy of those areas and adult education to their parents as well as non-formal educational experiences to batches of their own pupils.

FOUR: Again, with special approval, one or more schools in the North may start a joint-venture with one or two schools in the South, a Sinhala Tamil dual-stream school in a frontier area (like Vavuniya) so as to re-open the doors of reconciliation where they are most needed and with enduring results.

FIVE: The scandal of the neglect of Physically and Mentally Handicapped in Sri Lanka calls for a massive expansion in the care and education of the young handicapped. Will the Board of Trustees of the first Ceylon School in this field take a move forward?

SIX: Parish Education Funds will be a good way of helping local poor children (not only Christians) to go to school and gifted children to pursue post-school education.

SEVEN: While each school, big or small, should have its own Governing Body to preserve a sense of partnership of all parties involved, much may be gained by setting up a national co-ordination body, with a qualified Education Officer as Director/Secretary. This body should promote studies, surveys and seminars at school, regional, and national levels as well as publish much needed literature in this field. Not least, this body should help to recruit the staff needed for this forward-looking service, arrange for their initial and recurrent training, and help in the field by an Education Extension Service.

Letter to the Editor

Greeting.

Since our somewhat brief stay in Uduvil in 1970 we have appreciated receiving the *Morning Star*. Our address has changed as indicated above. Please see that the change is made in your mailing.

Many of us in the United States have heavy hearts because of the increasingly belligerent talk of our political leaders and the corresponding build-up of our weapons especially those of the nuclear type. Beth and I drove the 650 miles each way to attend the demonstration in New York in June along with 750,000 others. It was a tremendous experience uniting peoples of the widest possible variety of religious and secular backgrounds on one issue; that of no more nuclear weapons by any of the powers having them. The simple plea was made to all the nations that a better way must be found to settle differences. Efforts are continuing in order to emphasize this point, but the press, along with business and government, are insisting that we must be first in numbers of weapons although we already have enough to destroy any potential enemy ten times over. Demonstrations are about the only means open for a minority to oppose this military build-up, so we try.

For six years until last September I administered our church's retirement and nursing care facility in Indianapolis. Last September I retired from that, and we are volunteering our services in the support of several causes including the church and peace.

We are grateful for the many pleasant memories of Sri Lanka and of friends there that are ours. We wish you all well.

Truly,

Robert Frey

5186, Atherton North Drive
Indianapolis Indiana 46219
USA

August 6, 1982.

Population Confab in Sri Lanka

President Jeyawardene will inaugurate on 20-9-82 at the BMICH another important Conference which will involve 500 participants from 39 countries of the world in a 9 day discussion on a whole range of regional Population problems and their impact on social and economic development.

The Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP) sponsors this regional conference once in 10 years.

It has been established that nearly half the world population increase between now and the end of the century, would be within the ESCAP region which would largely determine the overall trends of the world's population during the next 20 years.

Mr. D. P. Wijegoonsekara, Director of the Population Division of the Plan Implementation Ministry will co-ordinate the September Conference. Racial mobility, international migration and population re-distribution will be among the subjects discussed.

கருத்துடன் பாடுவோம்

"ஒருபோதும் மறவாத உண்மைப் பிராணிகளை உள்க்கென்ன குறை?"

நாளாந்தமாய் மனித வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் துயரங்கள் அனாதையாக அவை அடைக்கலம் தேடிவரும் வேண்டியவனாகிவிடுகின்றன. அவ் வகைக்காலம் தரும் ஆறதல் அவனுக்கு அத்தியாவசியமானது; இல்லாவிடின், ஆயிரக் கணக்கான உயிர்கள் அல்லவற்றை அழித்து கொண்டு போய்விடுகிறது. இவ்வாறு அடைக்கலத்தையும் ஆறுதலையும் கொடுப்பதும், தேவைப் பறும் வேளையிற் பிறிதில்லாதது அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதும் தனக்குரியப்பட்ட சொந்தியம் என மனிதன் கொண்டுள்ள பதார்த்தம் வாய்வுப் பரிமளிக்கிறது.

எனினும், ஒருவனுக்கு கொடுவதும் தரும் ஆறதலுக்கும் ஓர் மட்டுண்டு. குறைவுகளும் தரமுக்கியும் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை நீக்கும் ஆற்றல் ஒருவனுக்குண்டெனச் சொல்லலாம். பழமும் பெரும் பிதியும் ஒருவனுக்குப் பிடிக்குப்போது அவற்றைப் போக்கும் சக்தி இவ்வுருவனுக்கு உண்டெனவும் சொல்லலாம். ஆயினும் அருளுவதற்குப் பிறகுருவன் ஆற்றலுக்கப்பா லான அடைக்கலமும் ஆறதலும் தேவைப்படும் திரிப்பதற் தினை யும் தன் வாழ்க்கையிலே மனிதன் னென்று கொண்டுவிருப்பது கன கூறு. மரணவாயிலில் நிற்குந் தன் தனக்கும் ஒருவனுக்குப் பிறகுரு வன் கொடுக்கத்தரும் அடைக்க லம் எங்கேயுள்ளது? "தனுரை வளம் கொழந்த தளர்ந்து முன் சொருங்குநாளை—மனை மரை துணையாவாரே, மருங்கிருத் தருவதென்றால்" என அதையிட்டுத் ததானே கிறித்தவக் கம்பன கிருஷ்ணபிண்ட பாதாளம். மரணத்தின் முன் நிற்கு மார்பி லடித்துப் புலம்பி யமும் ஒருவ னுக்குத் தருவது பிறர் கூறும் ஆறதல் மொழிவன் எத்தனவு பவன் தரக் கூடியவன்?

அப்போர்ப்பட்ட அந்தரார நிலையில் ஆறதல்த் தரத்தரும் ஆண்டவரைக் கட்டிக் காட்டி அவரையே அவர் கைப் பற்றிக் கொள்ள உதவுவதைத் தவிர அங் கையால் படைத்திருக்கும் மனித ருக்கு வேறதைத்தான் ஒருவன் செய்கக் கூடும்? அதனையே நடுக் கோட்டை முத்தசாயி உபாத்தியாயர் செய்யும்படி நாடினார்; அதிலே போதிய நன்மையையும் உண்டாக்கவும் நாம் கூறிக்கொள் ளலாம். "ஒருபோதும் மறவாத உண்மைப் பிராணிகளை உள்க்கென்ன குறை?" எனச் செய யிழந்து ஆறருணத் துயரில் முழுகியிருந்த ஒரு தாக்கு அவர் கூறியது அவர்களுக்கு மாதிரி மன்னாமல் நம்மோடுமிருக்க எத் தனை அருமையான வார்த்தை கை! ஆதனார்தான் துன்பங்கள் துயரங்கள் குறும் வேளையி ல் அதைப் பாடுகிறோம்; மரணத்தின் முன் நிற்கு கட்டப் பாடுகிறோம்; பாடி ஆறதல் கொடுக்கிறோம்; ஆறதல் அடைகிறோம்.

முத்தசாயி உபாத்தியாயர் தென்னிந்தியாவில் திருமங்கலம் மாவட்டத்திலுள்ள நடுக்கோட் டைக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். வாஸிப வயதில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையிற் கிறிஸ்துவைப் பற்றி அறிந்த அவர் தமது 16-ஆம் பராவதித் தவிரை தம் மீட்டர் ராக ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்தவ ரானார். நான்கு நாளாகக் கர்த் தரிசு அன்பு அவர் உள்ளத்திலே வளர்ந்துகொண்டு வந்தது பக்தி யிலே விருத்தியடைந்து பாடல் களால் தன் ஆண்டவரைத் தொழு

பிழை திருத்தம்

50-7-82 வெளியான தாரகை யில்—பின்னாக விழா சார்ந்த செய்தியில் வரைதற்போட்டி மேற் பரிசில் 3-ம் பக்க பெற்றவர் பற்றிய செய்திச் சேர்த்த V. செய்தி.

தவறுதலாக வேறு பெயர் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. தவறுதலுக் காக வருத்துகிறோம்.

தேவததத் தொடங்கினார். தனது சொந்த வாழ்க்கையி் வேறப்பட்ட துன்ப துயர வேளையிலும் ஆத்ம அமைதி தரும் பாட்டுக்களை எழு திப் பாடினார் எனச் சொல்வது படுகிறது.

வாஸிப வயதாயிருக்கும் போதே பகமலையிலுள்ள அமெ ரிக்கன் மிஷன் ஸ்தாபனத்தில் குமாஸ்தர் (இனாக்) வேளையி லமர்த்திருந்த அவர் சில காலத் தில் உபதேசியார் பதவியேற்றுக் கொண்டார். பிற்பாடு புறக் கொட்டைக்குச் சென்று கரம்பக் குடி ஊரில் ஓர்தரன் மிஷன் பாட சாலையிற் ஆசிரியரானார். நற் செய்திப் பணி ஊழியத் தில் லுத்தத் ஆர்வம் கொண்டிருந்த அவர் தொடர்ந்தும் அதன் கண்ணே பெருந்துப் பணியாற்றி வந்தார்.

முத்தசாயி வரத்தியாருக்கு ஒரு அண்ணன்; அவருக்கு ஒரு மகன். இந்தப் பெண் மணமா யும்போது வயது 40; அருமை யாய் ஒரு பிள்ளையைப் பெற நெடுத்து வளர்த்தாள். சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே பிள்ளை மரித்து விட்டது. தனக்கு அருமையாகக் கிடைத்த ஓர் பெருகுச் செய் யிழந்த தாய்க்கு எவர்தான் எப் படித்தான் ஆறுதலுத்தான் தர முடியும்? அவன் துயரம் ஆறருண னைத் துயரமன்னு; அதுபராத் துடித்தான்; பதைபதைத்தான்— பரவம்! துக்கத்துப் புலம்பும் அத்தாயைத் தேறாதுவே முத்த சாயி உபாத்தியாயர் இப்போட் டைப் பாடி வைத்தார்— "ஒரு போதும் மறவாத உண்மைப் பிராணிகளை உள்க்கென்ன குறை மகனே!" எனப் பாடிக்கொழுந் தார்.

உடவுளிக் கரிசனைய அவ ரது பராமரிப்பின் தன்மைமய, அன்பின் மகத்துவத்தை ருசி பார்த்தவரே அறிவார்; அறிவா ராயின் என்றைக்கும் அவருடைய தஞ்சமெனக் கொள்ளுவார். மரணமானாலும் சேவகுலமும் கூடக் கிறிஸ்து இயேசுனாலுள்ள உடவுளிக் அன்பை விட்டு நம் மைப் பிரிக்க மாட்டாராதென்ப பக்தன் பவுல் கூறியது எத்தனவு உண்மை. ஆதனார்தான் நமது துன்பத்துக்கும் துயருக்கும் உச்ச டெட்டமானத் தேற்றமும் மரணத் திற் கூட உதவப் பாடிப் பாடி நம்மைத் தேற்றிக் கொள்ளுகிறோம் அவரிடம் தஞ்சம் புதுது ஆறதல் அடைகிறோம். சமூகத் தந்தறகு எல்லே போட்டு; இம் மட்டுமல்ல; துத்தருமேல் வராதே எனக் கூட்டி கொடுத்த பர மன் நம் பாடுகளையும் அடக்கி ஆட்டுகொண்டு; நாம் அழிக்கப்பட் டுப் போகாத வன்மையான அவை களுக்கு எல்லே போட்டாருமோ? உன் விசுவாசமும் செபமும் வினா குமா? உறக்கமில்லாத அவர் கன் உன்னை விட்டு விடுவதா? வாழ்வில் உனக்கு வேதனைகள் ஏற்படும்போது அவர் மனம்கூடப் பதருதே போகாமா? உலகத்தின் ஆசாபாசங்கள் எதுவும் உன்னை மோசம் செய்யாதபடி அவர் திரு வுள்ளம் உன்னை மறவாதிருக்கும். ஆதனால் அவரைச் சரண்புகுந்து கொள்; அவர் அடைக்கலம் உனக்கு நித்திய ஆறதலுக்கும்,

சிறுகதை

உங்கள் வீட்டிலும் இப்படியா?

[சுருக் கேடுகேடு பற்றி ஒரு துறைத் தருக்கு பரிமத்தலாக இறைபயற் கெலாயின் "கரு" படித்துப்பாருங்கள்]

ஐயாவிற்கு இவற்றை எடுத்துச் சொல்ல இன்னுமொருவர் வேண்டுமா? இவர் அறிவு, மனச் சாட்சி, என்பன எங்கே போய் விட்டன? உங்கள் வீட்டிலும் இப் படியா! ஐயோ வேண்டாம்!

இது ஒரு கிறிஸ்தவரின் வீடு அருமையான மனைவி, அழகிய இரு பிள்ளை—பாலுவும் பார் வதியும்—வெளியே கொம்பனி ஒன் றில் வேலை பார்ப்பவர்கள் இவர் கள் அவ்வாக்கும் மாடாகவேலை செய்பவன் வேலைக்காரி மரகதம்

இக்காலத்தில் வேலை செய்ய சேரலண்ட் வைத்திருக்கும் வீடு களைப் பார்த்தவா வேண்டுமா? இங்கும் அதே அடிமைத்தனம் தான். வீட்டில் ஆம்மா, ஐயா, பிள்ளைகள் அவ்வாறானதும் உடை கள் எழுவுவதிலிருந்து, உணவுப் பாதத்திற்குள் துப்புரவு செய் வது வரை அவர்களுக்கு அவன் ஒரு "எலக்ட்ரிக் டைஜட்" தான்.

அன்று மரகதம் "வஞ்ச் பக் கட்" உட்குக் கொடுக்கத்தாமத மாகவிட்டார். அன்று தான் நானும் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். பக் உணவு இல்லாமல் வேலைக்குச் சென்ற ஐயாவும் பிள்ளைகளும் மரகதத் தில் தான் பசி தீர்த்தார்கள். "குருட்டில் இருந்த நாயே, உனக்கு முன்பு நேரம் சரப்பாடு போட்டு இப்ப கொழுப் புலக் கிட்டென்ன? என்னுள் ஐயாவின் முத்த மகன் பாலு பாவம் மரக தம்" அவளும் வயது வந்த பெண்ணே! வேலைக்காரிக்கும் இதயம், உணர்ச்சி என்பன உண்டு என்பதைப் பாலு மறந்து விட்டான் போதும் தக்கச்சி பார் வதியும் வரயல வந்தபடி பக்கப் பாட்டுப்பாடினார் மரகதம் என்ன மரகதம் என்ன செய்யவா? அவரைக் வேலைக்காரியாச்சே!

விட்டு ஐயா என்னைப் பார்த்து, "தம்பி என்டே வேலை கார் பதமோசம். இன்னைக்கு வெள்ளென எழும்பாமல் படுத்திட்டு. இதுகள் படுக்கப் பாயிலைமல் சரப்பிட வழியில் வரம் இருந்ததுகள் எண்டு வேலைக்கு எத்ததாம்..... இங்கே நாளைத்தான் வேலை செய்யணும் போல இருக்கு. என்டே பிள்ளை கள் பசிப்பாட இன்று வேலைக்குப் போட்டு வருதுகள், இவனுக்கு நல்ல உடை போட்டு விதயில் விட்டாகத்தான் சரி. என்ன செய்யவா எண்டு பரக்கலாம்."

"சந்தோசமாக இருப்பான்" என எனக்குள் சொல்லிவிட்டு பெருமூச்சுவிட்டேன். இவர் பின் னாகவ பட்டினியாக இருந்தது இவனுக்கு பெரிய கவலையாம். மர கதம் எத்தனை நாள் பட்டினியாக இருந்தானோ தெரியாது. விட் டா சரப்பிட்டு மிதித்தானே நாய்க்கும் மரகதத்திற்கும் அன்று போசனம்! அது அவருக்கு எப்ப டித் தெரியும்? அவர்தானே கண் ணிற்றுத் குருடானுச்சு. மர கதம் வேலைக் களப்பில் சிறு அகிமகாத் தூக்கிவிட்டான். அதைப் பொறுத்ததுக் கொள்ள இந்த ஐயாவின் குடும்பத்திற்கு முடியுண்டையா? வீடு கவிச் வேலைக்கு இருப்பவர்களுக்கு மட் டும் களைப்பு, நித்திரை என்பன இல்லையா? என்ற கேள்வியை நானே எனக்குள் கேட்டவாறு மெனமம் சாதித்தேன் உங்கள் வீட்டில் எப்படி?

"முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்"

மத். 6:33.

— R. K. தியாகராஜா —

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் இருந்த போது, ஒப்புயர்வற்ற தென எச் சமயத்தவர்களும் போற்றும் மனைப் பிரசங்கத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். மறைபொருள் களோ, தத்துவங்களோ, அன் தேல் வலிந்து பொருளுரைக்கும் கட்டிடங்களோ அற்ற, யாவரும் இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய அரிய பிரசங்கம், அப்பிர சங்கத்தின் சாரமரக இந்தத் திவான வாக்கியம் அமைந்துள் ளது. மனைப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளை எழு தித் தொடர்வது நலமெனக்கருது கிறேன்.

மனைப் பிரசங்கம் மனையிற் மேற் கூறிய பிரசங்கமாயிருந்த போதிலும், ஆண்டவரின் பிரசங் கங்களுள் சிவரமாய் இருப்பதைப் பாரம் மறைக்கமுடியாது. மனைப் பிரசங்கத்தைக் காதாற் கேட்ட வர்களைப் பார்த்திலும் வாசித் துணர்ந்தவர்கள் மகிழ்ந்தாக்கவு வரிசைக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளதை வரமறிவேரம். ரிஷி மூலம், நதி மூலம் பரர்க்கக்கூடாது என போரி மனைப் பிரசங்கத்தினின்ற ண்றந்திருத்த வந்த பெரியார் களைப் போற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதும் வெளிப்படை. இதற் குக் காரணமாக திருவள்ளுவரையும் யாழ்ப்பாணத்து போச கவரமனையும் குறிப்பிடலாம். மாற்றின் தேரட்டத்து மக்வி கைக்கு மணம் இல்லை என்போர் இன்றும் இருக்கிறார்கள். நமக் கார்போன்ற குழந்தைகளை— அதாவது பெரிய காரியத்தைக் கட்டினையிடரமல் அறிபாரியத் தைக் கட்டினையாகப் பெற்றுக் கொள்வதை விரும்பாதவர்கள்— இன்றும் நம்மத்தியில் இடம் பெறுகிறார்கள். குமுதம், கலை மகள் சஞ்சிகைகளை வாசிப்பது போல் மனைப் பிரசங்கத்தை வரகிக்கும் கிறிஸ்தவர்களும் இருப் பார்த்தானே. இவர்களுடைய சாட்சி பெறயச் சாட்சியாகவே காணப்படும்.

முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள் எனார் எரி? நமக்கு தேவனுடைய இராஜ்யம் விருப்பமான் காரி யம்; அவருடைய நீதியையும் நாம் விரும்புகின்றோம். ஆனால் முதலாவது இடத்தை அதற்குக் கொடுக்கிறோமா? இதுவே நமது பிரச் சினம். நிலத்திலே பொக்கிஷம் மறைந்திருக்கிறதை அறிந்தவன் தனக்கு உள்வதெல்லாவற்றை யும் விற்று அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிறான். "விற்று" என்றால் சொந்தமாய் இருந்தவை களை இழந்து என்பதல்லவா கருத்து. நமக்கு இதுவும் வேண் டும்; அதவும் வேண்டும் என்றல் லவா நாம் இருக்கிறோம்! எஜ மான்களுக்கு ஊழியம் செய்தாற் றால் நமக்கு மனம் அனாதம், என்னை உருவாக்குமுன்னே என்னை அறிந்தவர் அவர். ஆதனால் முதலாவது எந்த வார்த்தையை முன்னே வைத்தார். நமக்கு எது முதலாவது? எப்பொழுதாவது நாம் சிந்தித்ததுண்டா?

நம்முடைய ஆண்டவரைச் சந்தித்த முறையேனா ஐக்கா 9-ம் அதிகாரம் 57—82 வாக்கி யங்களில் நாமும் சந்திக்கின்றோம். முதலாம் ஆன் ஆண்டவரே! நீர் எங்கே போனாலும் உம்மைப் பிச் பற்றி வருவேன் என்றான்.

(தொடரும்)

ஓபராமர்கு

[ஓபராமர்குவைப் பற்றித் தற்கால உலகில் அறியாதார் எவருமில்லை யெனலாம், பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு தடவையாக அங்கு நடத்தப்படும் பரமன் பாடுகள் காட்சி உலகப் பிரசித்திபெற்றவை அனதப்பற்றி மண்ணைச் சஞ்சிகையில் வெளியான விவரணை இது.]

ஓபராமர்கு ஜெர்மன் நாட்டிலுள்ள ஒரு சிறு கிராமம். 1638ஆம் ஆண்டு வரை இந்தக் கிராமம்பற்றி உலகறியவில்லை.

அந்த ஆண்டு பிளேக் வியாதி அக்கிராமத்தில் பரவியது. சவு இரக்கியிற்றி மக்களை தனக்கு பலியாக்கியது. நன் பரிசுளம், இனத்தவர்களும் தம் கண்முன்னே உயிர் துறப்பதைக் கண்டு மக்கள் துடித்தனர். கண்ணீர் வடித்தனர். கதறி புலம்பினர். ஆனால், எவரும் மனங்கலங்கவில்லை.

வியாதியின் அனோரம் ஒய்ந்தது. உயிர் பிழைத்தவரின் உளம் நன்றியால் பெருக்கெடுத்தது. ஏற்ற முறையில் கடவுளுக்கு, தம் நன்றியைத் தெரிவிக்க நினைத்த, ஒரு சபதம் எடுத்ததே கோண்டனர் — இயேசு பிரான்சு மாரமணங்களைத் தெரிவிக்கும் நாடகம் ஒன்று நடப்பதாக, இப்படி 1634ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக, இக்கிராமத்தவர்கள் தம் நாடகத்தை நடத்தினர். அதன்பின் பத்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இந்த நாடகத்தை நடப்பது மரபாகிவிட்டது. இந்த நாடகம் தான் இவ்வூர், உலகின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தது.

ஒவ்வொரு முறையும் இந்த நாடகத்தை நடக்கும்போது, சுமார் பத்தொன்பது மக்கள் இதை நான் வருகின்றார்கள். இப்போதுள்ள தூர காட்சி சாணங்கள், கினிமா படம் முதலியவைகூட, மக்களின் ஆர்வத்தை குறைத்ததாற்போல் தெரியவில்லை. இந்த நாடகம் நடக்கும் வரும் வருவதற்கு முன்பே ஆயத்தங்கள் துடங்கிவிடும்.

முந்திய காலத்தில் இந்த நாடகத்துக்கு வசனம் எழுதித் தவியவர் மடங்களில் வாழ்ந்து வந்த பரணடித்தியம் பெற்ற முனிவர். ஒவ்வொரு முறையும் வசன நாடகம், காலத்திற்குப் பொருந்திவருமா எனச் சோதித்து மாற்றங்களைச் செய்துகொண்டுவரின்.

இந்த நாடகத்தில் பெரும்பாலும் இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கையின் கடைசி நிகழ்ச்சிகளே இடம் பெறும். இதற்குப் பொருத்தமான இசை அமைப்பைப் பராக்ஸ் செட்லாள் என்பவர் அமைத்துக் கொடுத்தார். கருத்தை விட்டு அலாது நிற்கும் இந்த இசையின் ஆழம், நாடகத்தில் பங்கிட்டுக் கொண்ட ஊழல் செய்கிறது. சுமார் எழுநூறு பேர் இந்த நாடகத்தில் பங்கெடுக்கிறார்கள். இசைக் கருவிகளை மீட்டுறவர் மட்டும் ஐந்து பேர், பரால் பயிற்சி பெற்று இசைக் குழுவில் உள்வார் நரபந்து பேர்.

இந்த நாடகத்தில் நடிகை ஆட்டனைத் தெரிந்தெடுப்பது மிகவும் முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சி. கிராமத்தில் பிறந்தவர்கள்தான் இதில் பங்குக்கொள்ளலாம். நடிகைத் தகுதி பெற்றவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு அவர்கள் வாழ்க்கையில் சீர்கேடுகள் இருப்பது கூடாது.

இயேசுக்கிறிஸ்தாக நடிகைத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர், தனி மனிதனாகத்தான் இருக்கிறார். இவர் எட்டுப் பாட்டுடன் நடந்தப் பலகை வெறுப்புக்களுக்கு தன்னை உட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இயேசுபெருமானை அடைந்த பாடு வேதனைகளில் பங்குடைய முயல் வேண்டும் தன் வார்த்தை, செயல் யாவின் மூலமும் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை உணர்த்த வேண்டும். இந்த நாடகத்துக்கு முக அலங்காரங்கள் செய்வது (ஓபரான் செய்வது) கிடையாது. மிசை, தாடி முதலியவற்றை நடிப்பவர்கள் இயற்கையாகவே வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், இடமும் உடை அலங்காரமும் யூத பரம்பரைக்கு ஒத்த முறையில் அமைக்கப்படும்.

நாடகம் பதினெட்டு பாடங்களாகப் பிரித்துக் காட்டப்படுகிறது. திறந்த நாடக அரங்கில் நடிகர் நடிகை, அதற்குமுன் உள்ள மாடெரெம் கூடத்திலிருந்து காட்சிகளை மக்கள் காண்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் எட்டு மணி நேரம் நாடகம் நடக்கும்.

இந்த நாடகத்தைத் தயார் செய்ய பத்து வருடம் பயிற்சி பெற்று வருவதாக, அதன் தரம் மிகவும் உயர்ந்தது. இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கையில் இறுதிச் சம்பவங்கள் தத்ரூபமாக நடப்பதுபோல் காட்டப்படுகின்றன. பார்ப்பவர் அந்த அனுபவங்களில் பங்கு கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளும் நாடகத்தில் ஆங்காங்கே இடம்பெறுகின்றன. மோசே வனத்தரத்தில் சர்ப்பத்தை உயர்த்தியது, ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பரிசிடச் சென்றது போன்ற காட்சிகள் இவைகளில் சில.

வேறு எம்முறையிலும் சிலுவையின் செய்திதாக்கேட்ட முடியாதவர்கள் பலர் இந்த நாடகத்தில் மூலம் செய்தியைக் கேட்கவும், அந்த அனுபவத்தில் பங்கு கொள்ளவும் வாய்ப்புப்பெறுகின்றனர்.

நற் செய்திப் பணி

[நற் செய்திப் பணி பற்றிய ஒரு கட்டுரையிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட சில சிந்தனைகள் கட்டுரை எழுதியவர் கனம் ஆ. வே. யேகநாதன்.]

திருவெளிப்பாடு என்பது ஒரு மதத்திற்கு உரிய ஒன்று என்ற கூறுவோமோனால் அது மிகவும் தவறான ஒரு சிந்தனை ஆகிவிடும். இறைவன் ஒருவரே. அவர் தம்மை எல்லா மக்களுக்கும் வெளிப்படுத்தினார். இறைவன் எங்கோருக்கும் உரியவர். அவர் தம் கரிசனம், ஈடுபாடு எல்லாம் மேலும் இருக்கின்றன என்பதைக் கிறிஸ்துவிற்கு முன் எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இறைவர்களுக்குப்போல் ஆமோசும் கூறுவதில் இருந்து அறியலாம்:

இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்தும் பெனிஸ்தியரைக் கப்பதோக் கியாவில் இருந்தும் சீரியரைக் கிரீஸ் இருந்தும் கொண்டுவர வில்லையோ?

இத்திருவசனம் வெளிப்பாட்டின்படி இறைவன் அகில உலக மீட்பர் என்பதும் அகில உலகிற்கும் சொந்தமானவர் என்பதும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இறைவெளிப்பாடு ஒரு இனத்தக்கோ, ஒரு மதத்திற்கோ

உரிய ஒன்று அல்ல; அகில உலகிற்கும் உரியது என்று கூறுகின்றார்.

இறைவனை அகில உலக மீட்பராகக் காட்டும் ஆமோசின் எண்ணச் சிந்தைகளை இஸ்ரவேல் மக்கள் ஏற்ற மறுத்துவிட்டனர். புதிய இஸ்ரவேலாகிய இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள் பெருமளவில் இறைவனையும் அவரின் ஒரே மனத்தன் இயேசுவையும் அகில உலக மீட்பராக ஏற்றுக்கொண்டு நற்செய்தி பரப்பிவருகின்றனர். வாழ்மறு ஏலாம் சீருக்காக அல்ல வாழ்ந்த உலகம் சீருக்காக அல்ல வாழ்வாம் இயேசு யாருக்காக — இந்த வையகம் யாரும் அனாவரும் யாரு.

அகில உலகமும் நல்வாழ்வு பெறவே இயேசு இவ்வுலகில் அவதாரம் ஆனார். இவரது பணி இவ்வுலகில் நடைபெறுவதற்காகப் பிதாவாகிய இறைவன் இவ்வுலகை ஆயத்தம் செய்தார்.

காலம் நிறைவேற்றம்: இறை அரசு சமீபமாயிற்று; மனம் தரும்பி நற் செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (மா. 1:15)

நற்செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ள இறைவன் ஒரு குறுகிய இடத்தைத் தேர்ந்து எடுக்கவில்லை. பரந்த உலகைத் தேர்ந்தெடுத்தார். உலகெங்கும் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். முத்திய எல்லா வெளிப்பாடுகளுக்கும் நிறைவேற்றமாக இயேசு இவ்வையகத்தில் பிறந்தார்.

யூர்வாலத்தில் பங்குபங்காகவும், வகைவகையாகவும் இறைவர்க்குரைப்போரால் பிதாக்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்திய இறைவன் இறுதியாக இறைமனை இயேசுவில் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். (எபிரே. 1:1-2.)

இயேசுவில் வெளிப்பட்ட வெளிப்பாடு முழுமையான வெளிப்பாடு. இவ்வுலகை உலகக் கூறுவதே நற்செய்தி.

நற்செய்தி கூறுவதாயின் நாம் இயேசுவின் நற்செய்தியை அறியுங்கள் இருக்க வேண்டும். அதற்குத் நமக்குச் சாட்சியே வேண்டும். இத்தகைய சாட்சியே இயேசுவை வெளிப்படுத்த ஏற்புடையதாக இருக்கும். இத்தகைய செய்தியை ஆதிச் சபை அறிவித்தது. இதற்குத் திருச்சபைச் சரித்திரம் திருமறையும் சான்று பகருகின்றன.

ஆதிமுதல் இருந்ததும், நான்கள் கேட்டதும், எங்கள் கண்ணால் கண்டதும், நான்கள் நோக்கிப் பார்த்ததும், எங்கள் கைகளால் தொட்டதாயிருக்கிற ஜீவ வார்த்தையைக் குறித்து உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

இத்திருவசனத்தின் பின்னணியில் நின்ற பார்த்தும்போது இயேசுவை அனுபவித்த அவர்கள் நற்செய்தி கூறினார்கள். என்பது தெரியவருகின்றது. இக்காரணத்தால் அக்கைய நாட்களின் அன்றைய உலகமும் அரசர்களும் அசைக்கப்பட்டார்கள். இந்த நற்செய்தி ஆவியின் அடிப்படையிலே சட்டத்தின் நடப்பிலே பரப்பப்பட்ட ஒன்றல்ல.

நற்செய்திப் பணிக்கெனப் புறப்படும் ஒவ்வொருவருக்கும் நற்செய்தி பற்றியதாகும் வேண்டும். இயேசுவின் ஈடுபாட்டாலும் அவரின் நின்ற புறப்பட்ட பரிசுத்தசாவியின் உந்துதலாலும் நற்செய்திப் பணி நடைபெறுவிட்டால் இப்பணி முழுமையடைவது முடியாது.

பழமையைப் புரட்டிப் பார்ப்போம்

இத்திய சபைச் சரித்திரத்தில் புதிய ஒருமுறையை ஏற்படுத்தி வைத்தவர்கள் அநேகர். இவர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள் இருவர். இவர்களின் பெயர்கள் மதோரியி, கொஸ்டன்டென்டென் போர்பெஸ்டி ஆகும். இவர்கள் இருவரின் பணியையும் வாழ்வையும் சிறிது ஆராய்வது நன்று.

மதோரியி:- காலம் 1605 — 1656 இவர் இயேசு சமீபத்திறவியாக இருந்தார். மதுரை மிசனரி சமீபத்தில் பணி ஆற்றினார். சைவ சமய மந்திரிகளையும், சமஸ்கிருத மொழியையும் கற்று அவற்றின் அடிப்படையில் நற்செய்தி கொலைப் புறப்பட்டார். தனது உடை, உணவு, வாழ்க்கைமுறை எல்லாவற்றையும் நாட்டு மக்களின் வாழ்வு முறைக்கு ஒப்ப மாற்றிக்கொண்டார். இவருடைய பணி உயர்குடிச் சைவர்களாகிய பிராமணர் மத்தியில் நடைபெற்றது. இவர் தன்னை உயர்குடிப் பிராமணன் என்று சொல்லிக்கொண்டார்.

எழுதிய நூல்கள்:- குரூன உபதேசம் என்ற நூல் முக்கியமானது. வேறு நான்கு புத்தகங்களையும் இறையியல் நூல்களாக எழுதினார். ஆம் நீளயம், அக்குரூன நீளயம், துணுக்கோம், புனர்தேனம் ஆட்சேபம், எப்பவங்கள், நேருமன் விருள் மரண விருளில் பலகைப் படுத்துமாறு சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் பரட்டகளை அமைத்தார்.

பணியின் குறவு:- நாட்டுமயமா வதில் அதிக அக்கறை காட்டிய மதோரியி அவர்கள் சாதிபாடு பரட்டை ஒழித்துக்கட்டுவதற்குப் பதிலாக வளர்த்து வைத்தவிட்டார். இது அவர் செய்த பெரும் தவறு ஆகிவிட்டது.

சீர்ப்பு:- சைவ சமய விழாக்கள், பண்டிகைகள், பண்பாடு, இவற்றுக்கு நல்ல மதிப்புத் தந்து பிரமண மக்களின் மதிப்புப் பெற்று அவர்களுக்கு அவர்கள் தெரிந்த உண்மைகளில் இருந்து செய்தியைக் கூறிப் பலரை இயேசுவன்னை சவர்த்து கொண்டார்.

கள்ளுண்ணின் பேயைப் போக்க:- காலம் கி. பி. 1711 — 1742. இக்காலத்தில் மதுரை மிசனரி சமீபத்திலும், இதன்பின்னர் திருச்சி குப்பனியைச் சூழ்ந்து இருக்க இடங்களிலும், காவேரி குதைய வாரப் பகுதியிலும் பணி ஆற்றினார். மொத்தமாக நூற்பது ஆண்டுகள் பணி ஆற்றினார்.

பணி:- இவர் தமிழ் உலகிற்கும் பெரும்பணி ஆற்றினார். தமிழ் மொழி உள்வளரை இவரை மறந்துவிடமாட்டார்கள். தமிழர்கள் கிறிஸ்துவின் பெருமையில் தமிழ் உலகிற்குப் பல நற்செய்திகளைத் தந்தார்.

எழுதிய நூல்கள்:- சயா அகாதி, இக்கனா தூல், தேடுங்கனக்கு ஸூர, உயர்படத் தமிழ், நகைக்கவைக்கைகள் முதலியவற்றை எழுதினார். இவர் எழுதிய கதைகளைப் பெயர் பெற்றது பரமார்த்தகு என்ற நகைச்சுவை மித்திர கதை.

இவ்வாறு அக்கறைய திருப்பணிவிடைத் தொண்டர்களை, கலாச்சாரம். மொழி எல்லாவற்றையும் மதித்து நற்செய்தி கொண்டுள்ள, இதனால் மக்களின் பிரியா நம்பர்கள் ஆனதோடு இயேசுவைத் தாராளமாகவும் கொழுந்தாறும். இவர்களின் பணிவை நாகும் பின்பற்றலாம்.

(தொடரும்)

EDITORIAL

The Nation's Health

"The feeling of health can only be gained by sickness" runs an old adage.

The poignant reference made by the Chief Justice, Mr. Neville Samarakone, with rare candour, to conditions prevailing in our courts of law, at the St. Thomas' College Preparatory School Prize Giving held on 3-8-82 throws into sharp focus an unflattering view of our national health.

"Nothing, it is said, is done without a bribe. Much is done if a bribe is given" said the Chief Justice referring in the course of his comments to records that are hidden and destroyed and of documents that are spirited away or are altered or mutilated. (CDN 5-8-82)

This is not, of course, the first time that a reference has been made to the practice of bribery in this country. President Jayawardene himself had sounded a note of warning to the members of the Parliamentary Group on this growing menace and said that he himself would investigate personally instances that are reported to him.

But the Chief Justice's disclosure of specific instances of erosion in the values that have traditionally governed the administration of law and justice in this country is undoubtedly the saddest aspect of "Nation-eating" — an expressive term used euphemistically in Thailand for the practice of bribery and corruption.

The same issue of the CDN of 5-8-82 which reported the speech of the Chief Justice has also in its very first column on the first page, a report of an incident recounted by Mr. Wijeratne Bandara relating to university admissions — a sensitive area of Youth Unrest in this country.

According to Mr. Bandara who is in charge of University admissions in Sri Lankan Universities, a student who applied for admission to the medical faculty was found to have scored "Zeros" in the marks column.

This naturally aroused the suspicion of the university authorities who on scrutiny found that the candidate had actually scored "very high marks" at the examination and was eligible to enter the medical faculty.

It was a dastardly attempt, according to the newspaper report, to sabotage a particular student and prevent him from entering the medical faculty.

Though the particular incident reported does not speak much of the intelligence of the saboteurs (a zero in more than one subject or even in one subject will certainly be checked up by the U. G. C. authorities), it does reveal a very dangerous dimension in the scope and sophistication that seems to characterise corrupt practices in the country.

Corruption is being practised it appears not merely with selfish ends to gain something for oneself but also with vengeful motives of preventing another person from achieving his due merits or reward.

The Presidential Election and the General Election to follow on its heels are unique events in the national life of this country.

Never before in our political annals has the country faced such momentous events, at such short notice.

In fact, "Election Year" till very recently had meant for the people only an year to get set for the election — an year that will serve as a useful buffer between the Old and the New in our political life, making the transition smooth and devoid of any kind of needless tension and turmoil.

But all of a sudden the situation has changed. Elections will soon become a reality. This calls for a great measure of *national health* in the country which unfortunately up to now has not been much in evidence.

The *Tribune* in its issue of 15-8-82 displays on its cover two "sprightly dancers" who symbolise, according to the journal the tremendous 'upsurge' in the country in political affairs.

In our view, it is the "upsurge" of the aspirations of a hitherto marginalised sector of society which finds itself the worst sufferer in the "sickness" of corruption that is today afflicting the country.

World Focus on Brisbane

The Twelfth Commonwealth Games will be held in Brisbane, Australia from September 30 to October 9. Several tea producing companies sought the Commonwealth "Tea franchise" but Sri Lanka has been awarded the sole right to sell pure Ceylon Tea at Brisbane.

Twentyfour countries are expected to participate at the Commonwealth Games which will be declared open by the Duke of Edinburgh. Some 60,000 people

are expected to see the Games every day.

In the meanwhile, *The Commonwealth Arts Festival* is also to be held at Brisbane on September 19. Sri Lankan handicrafts — jewellery, copper-ware, masks, embroidery and reed-ware — worth Rs. 100,000 have already been sent to the Exhibition which is being organised in connection with the Festival.

Foreign buyers could buy the handicrafts and remove them after the Exhibition.

Report of the C. S. I. Delegation's Visit to the Protestant Church of Pfalz, April—May, 1982

(Continued from our last issue)

Utility of the Program from the point of view of our Tasks in India and Sri Lanka

The Program has really enlightened us on the several issues and methods adopted to solve the same in West Germany. The Group has been considering the relevance of these solutions to our situations. The Group has felt that the methods need to be adapted to suit our situations and not to be copied totally. We have learnt the attitude of the German people to respect and regard each other; also, the dignity of labor.

Follow-up at Home and Germany

Suggestions for follow-up action fall into two broad categories: first relates to the follow-up on the Exchange Program that is completed and the second relates to the similar Exchange Programs contemplated in future.

A. In respect of the Exchange Program that has just come to an end in May 1982, the following suggestions are made:

1. A meeting of the officers of the Synod and the delegates of the Exchange Program be arranged for facilitating proper communication of impressions, insights obtained, view points of the delegates on several aspects that have been observed and concrete proposals, if any.

2. To ensure that the Exchange Program bears fruit, it would be desirable to consider ways and means of applying the insights obtained here to institutions rendering special service as for example Kindergartens, Homes and Schools for the mentally and physically handicapped, Homes for the aged, etc., in the various Dioceses. In this, the role of EMS can be twofold: first, act as a link between the CSI and funding agencies and secondly, as a transmission point enabling communication of methods adopted, results of experiments conducted, lessons experience, etc., so that the benefits of the same could be made use of in our institutions. Technology in total cannot be

transferred from Germany to India. Efforts are needed to adapt the technology and methods to Indian situation. In this process, EMS can help in making available details of techniques and lessons of experience. It could be an agent for transmitting knowledge.

3. While the existence of around 40 Third World shops in West Germany is appreciated, it is felt that it is possible to introduce many more items in these shops. It is suggested that this be looked into both by the EMS and the CSI.

B. Following suggestions are made for similar future Exchange Program:

1. It would be necessary to consider such Exchange Programs in future not only between countries but also among Dioceses within the CSI.

2. In order to make inter-country Exchange Programs more effective, a more careful planning is required. Purpose and content of such programs be decided on the basis of consultation between the host and guest institutions. This pre-supposes planning of such programs well in advance.

3. Orientation of preparation of the delegates selected for the Program is essential. This is to be done in India keeping in the background the purpose and content of the Program, preparatory material from the organising Agency, differences in situation prevailing in various States and Dioceses represented.

4. It is also necessary for the Synod to communicate to the organisers interests of the selected delegates so that Program becomes more useful and flexibility is also ensured.

5. Synod and the concerned Diocese need to bear part of the expenses of the Exchange Program.

— L. S. C. C.

(Concluded)

World Assembly on Aging

The United Nations has convened in Vienna, the World Assembly on Aging which commenced on the 26th of July and concluded on 6-8-82.

The French gerontologist, Huat has proposed for old age the designation "Third Stage". The numerical importance of this 'stage' is a striking phenomenon.

In France (by 1966) 13.5 percent of the population were over 65 years. In U. S. (by 1978) the number of people over 65 was some 22 million (one million of whom were over 85). The consequences of this explosive increase in the number of elderly poses a great challenge.

Alongside the medical problems, other difficulties bound up with the social and cultural context of aging process (isolation

loneliness, reduction of income etc., etc.) have given rise to a new discipline called *gerontology*. It deals with the non-medical aspects of the Third Age while *geriatrics* deals with medical and health aspects. The theme of the *World Health Day* (7-4-82) organised by the WHO was "add life to years".

The United Nations World Assembly on Aging provides an excellent opportunity for the adoption of guidelines for improving the care which governments have to provide to the Third Age.

The initial trend toward setting institutions for people of the Third Age is now giving place to other measures as the setting up of a battery of community services in a person's own dwelling.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/359/300/26/82. Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganathan Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 13 & 20th August 1982 and published by Mr. Alvaipillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.